

O LAND, LAND, LAND, HOORT DES HEEREN WOORD!

Een alarmkreet tot Nederland.
Bij gelegenheid van het Nationaal gedenkteken.

En een

BEMOEDIGIND WOORD VAN GOD

Over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen, Jesaja 4: 5.

Door
Freule F. A. C. van STRALEN,

LID VAN DE ENE, WARE UITVERKOREN KERK,
GEBOUWD OP HET FONDAMENT DER APOSTELEN EN PROFETEN,
WAARVAN JEHOVAH DE HEERE CHRISTUS JEZUS
HET ENIGE HOOFD EN DE UITERSTE HOEKSTEEN IS.

NEDERLANDSE GELOFSBELIIDENIS
ARTIKEL 27, 28, 29.

HEIDELBERGSE CATECHISMUS
ZONDAG 21.

A. VAN DER MAST.
Gorinchem,
1863

Herdruk ter verspreiding
Gratis verkrijgbaar bij: L. H. Wetzel, Boezemsingel 15a, Rotterdam.

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2011

Freule van Stralen schreef haar getuigenis naar aanleiding van het **Nationaal Monument** wat opgericht werd op Plein 1813 te de Haag, bij de 50jarige nagedachtenis aan de overwinning op Napoleon en de onafhankelijkheid en de Stichting van het Koninkrijk der Nederlanden in 1813.

De Eerste Steen werd op 17 november 1863 gelegd door Koning Willem III en het monument werd onthuld op 17 november 1869 de deur Prins Frederik der Nederlanden. Het geheel is een ontwerp van architect W. C. van der Wayen Pietersen. (Middelburg 1819-Den Haag 1874)

Een bronzen beeld heeft als opschrift de tekst:

DE HEER HEEFT GROTE DINGEN BY ONS GEDAAN DIES ZYN WY VERBLEYD PS 126 v^s 3

Rondom het monument staan in het plaveisel, boven de trappen de volgen teksten:

- Voorzijde: EBEN-HAAZER.
- Linkerzijde: WAT GOD TE ZAMEN GEVOEGD HEEFT, SCHEIDE DE MENS NIET.
- Achterzijde: DE RECHTVAARDIGE ZAL IN EEUWIGE GEDACHTENIS ZYN.
- Rechterzijde: ZO GOD VOOR ONS IS WIE ZAL TEGEN [ZYN].

Men herdacht o.a. onderstaande personen:

Willem Frederik van Oranje-Nassau (Den Haag 24 augustus 1772 – Berlijn 12 december 1843), Prins van Oranje-Nassau, Soeverein Vorst der Nederlanden (1813-1815), Koning der Nederlanden (1815-1840).

En het “Driemanschap”, die zijn terugkeer naar Nederland in 1813 voorbereidden:

- **Gijsbert Karel graaf van Hogendorp** (Rotterdam 27 oktober 1762 – 5 augustus 1834). Nederlands staatsman; pensionaris van Rotterdam tot de Bataafse omwenteling; voorzitter van de commissie door Koning Willem I belast met het ontwerpen van een Grondwet voor het Koninkrijk, waartoe als leidraad dien Van Hogendorps *Schets ener Grondwet*. Minister van Buitenlandse Zaken (1813 - 1814), daarna vice-president van de Raad van State. Van 1816 tot 1825 lid van de Tweede Kamer. Verkreeg als beloning voor zijn verdiensten de titel graaf.
- **Adam François Jules Armand graaf van der Duyn van Maasdam** (Deventer 13 april 1771 - de Haag 19 december 1848). Nederlands staatsman; lid van de Grondwetscommissie 1814 - 1815; Gouverneur van Zuid-Holland, 1817 - 1844; lid van de Eerste Kamer; in 1848 voorstander van Grondwetsherziening.
- **Leopold graaf van Limburg Stirum** (1758 - 1840). Nederlands staatsman. In 1813 Gouverneur van de Residentie, in 1814 Luitenant-Generaal. Hij had als lid van de Hollandse Ridderschap zitting in de Provinciale Staten en van 1833 tot zijn overlijden in de Eerste Kamer.

Een alarmkreet tot Nederland.

„En de HEERE zeide tot Hem: Gaat door, door het midden der stad, door het midden van Jeruzalem en teken een teken op de voorhoofden der lieden, die zuchten, en uitroepen over al die gruwelen, die in 't midden derzelve gedaan worden.

Maar tot die andere zeide Hij voor mijn oren: Gaat door, door de stad achter hen en slaat, Ulieder oog verschone niet, en spaar niet. Doodt ouden, jongelingen en maagden, kinderkens en vrouwen tot verdervens toe, maar genaakt aan niemand op welke het teken is. En begint van Mijn heiligdom.” (Ezech. 9:4-11)

Gods oordelen zijn op aarde; op ontzaggelijke wijze op **aarde**. *De Heere der Heirscharen spreekt. Hij verheft Zijn stem voor Zijn heir heen, want Zijn leger is zeer groot.* (Joel 4) *„De leeuw heeft gebruld, wie en zou niet vrezen? De HEERE HEERE heeft gesproken, wie zou niet profeteren?”* (Amos 3: 6) Hij heeft een twist met de volkeren. Een ontzetten tuimelgeest, een geest van verwarring, verdeeldheid, beginselloosheid, opstand, algemeen ontevredenheid is over alle volkeren uitgestort; de heilloze vruchten van het zo hoog geroemde liberalisme! De drie onreine geesten, geesten der duivelen, zijn uitgegaan tot de koningen der aarde en der gehele wereld, om die te vergaderen tot de krijg van de groten dag des Almachtigen Gods” (Openb. 16: 13.)

Gods oordeel ligt op bijzondere wijze op het vanouds zo rijk gezegend **Nederland**. Op alle rangen en standen van de maatschappij, op alle vakken van wetensap; op de rechtsgeleerdheid en op de geneeskunde; op staatkundig en kerkelijk gebied; op de overheden en op het volk; op de leeraars en op de leden; op alle kerk-en zendinggenootschappen; en op Gods volk. Vandaar de grenzeloze verwarring, verdeeldheid en partijzucht in het staatkundige en in het kerkelijke leven. Gods oordeel ligt op alle gestichten, ondernemingen en richtingen. Vandaar dat er op alle schoonklinken ondernemingen en inrichtingen geen zegen kan of zal gezien worden; want het gaat buiten God om. Hij wordt er niet in erkend, maar men bouwt op schepselkracht, wijsheid en waarde. „Wanneer Gods gerichten op der aarde zijn, zo leren de inwoners der wereld gerechtigheid. (Jes. 26: 9) Zó luidt de heilige Godspraak.

Gods gerichten zijn over Nederland. De HEERE HEERE heeft niet eenmaal, maar herhaalde malen door roepstemmen, waarschuwingen en oordelen tot Nederland gesproken. Nóg spreekt Hij! Nóg is Zijn verbazend oneindige lankmoedigheid niet ten einde. Nog is de maat der gruwelen en ongerechtigheden in Nederland niet vol. *De stem des HEEREN roept tot de stad (want uw Naam ziet het wezen) Hoort de roede en wie ze besteld heeft!* (Micha 9) Leren de inwoners van Nederland nu ook gerechtigheid? Wat wordt er gezien, wat wordt er vernomen in Nederland? Ziet men verslagenheid en ware boetvaardigheid, een afbreken van de geliefkoosde afgoden en ongerechtigheden? Verneemt men een geween en geklaag vanwege de gruwelijke verzaking van de God der vaderen? Nee, nee, niets van dit alles. Een meer en meer toenemen in verharding, een vreselijke slaapziekte heeft allen bevangen. Men slaapt steeds voort aan de rand van een diepgapende afgrond, om er op het onverwacht in te storten; men droomt van vrede en welvaart. *“Vrede, vrede roept men, terwijl er geen vrede is!”* (Jer. 5: 25-31. De snoodste misdrijven worden openlijk en verborgen bedreven en tegen Gods gebod niet naar behoren gestraft, van daar dat de goddeloosheid zichtbaar toeneemt. „Dit volk keert zich niet tot dien, die het slaat, en de HEERE der Heirscharen zoeken zij niet.” (Jes. 9: 12) „Gij hebt ze geslagen, maar zij hebben geen pijn gevoeld. Gij hebt ze verteerd, maar zij hebben geweigerd de tucht aan te nemen. (Jer. 5: 3) Ik heb ulieden geslagen met brandkoorn en met honingdauw. Ik heb de pestilentie onder u gezonden, nochtans hebt gij u niet bekeerd

tot Mij, spreekt de HEERE.” Amos 4: 9-13. „Het is de ure en de macht der duisternis. De koningen der aarde zijn tezamen opgestaan en de oversten zijn bijeenvergaderd, tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfden.” (Psalm 2)

Wat wordt er vernomen in Nederland? De Godverzaking, Godlasteringen en Godtergingen zijn tot een ontzettende hoogte geklommen. Stout weg en onbeschaamd wordt er geroepen: „Er is geen God.” Een moderne theologie voert naar het Heidendom heen! Gelijk op Calvarië allerlei soort mensen, overheden en onderdanen, Joden en Heidenen, kerkelijken en staatkundigen die Christus hoonden en Zijn Messiasschap lasterden, zo verenigen zich alle rangen en standen in de tegenwoordige tijd om Hem als de Christus in Zijn borgtochtelijk lijden te bespotten. Andermaal wordt Hij door godslasterende leraren aan het kruis gehecht! Terwijl de Heidenen ontzag voor hun goden hebben, schaamt men zich niet in Nederland het heiligste te beschimpen, te vertreden en te verachten! Gods eeuwig, levend, heilig en onveranderlijk Woord wordt als een boek vol fabelen, legenden en droombeelden, - de wonderen worden als loutere natuurverschijnselen, de Profeten en Apostelen als leugenaars voorgesteld. De Goddelijke ingeving van de Heilige Schrift door God de HEILIGE GEEST; de Heilige Drie-eenheid wordt zowel als de erfschuld en erfsmet, de onmiddellijke toerekening van Adams zonde tot verdoemenis geloochend. Gods oppersoevereiniteit, de leer der vrije, soevereine genade en 's mensen algehele onmacht en volslagen hulpeloosheid; de leer der rechtvaardigmaking uit vrije genade door het voldoenend lijden en sterven van de schuldovernemende- en schulduitdelgende Borggerechtigheid van Immanuël, - voor de uitverkorenen aan Jehovah's wrekende en strafeisende gerechtigheid te betalen, - worden bespot, belasterd en ontkend. De gezegende Heere Christus, tast men aan in Zijn Wezen, Zijn waarachtige Godheid en ware heilige Mensheid, in Zijn ambten als Hogepriester, Koning en Profeet, terwijl men Zijn kostelijk Zoenbloed verwerpt en vertreedt. De heilige bondszegelen worden schandelijk ontheiligd. De zonde tegen JEHOVAH de HEILIGE GEEST wordt onbeschaamder dan immer bedreven, daar men Zijn bestaan, Zijn waarachtige Godheid, één in Wezen met God de Vader en God de Zoon en Zijn onmisbaar werk tot zaligheid in de wederbaring en vernieuwing des harten, ten enenmale verloochend en met hel en verdoemenis wordt gespot!

Daarbij met een geklank van godsdienst, vorm zonder wezen wordt men gerust gesteld en zo laat men hen met loze kalk toepleisteren; en met een leugen in zijn rechterhand, naar de geduchte eeuwigheid gaan!

Maar JEHOVAH is geen ledig toeschouwer van dit alles. Het ongeloof van deze dagen moge zeggen: *God hoort en ziet niet*. ‘Nee, zegt de HEERE, Ik ben de Heilige. Ik zal rechtvaardige bezoeking hierover doen’. Hij zal en kan zich niet straffeloos laten tergen en beledigen. Hij kan het niet straffeloos aanzien, dat Zijn Eeuwige schootzoon, de Zoon Zijns welbehagens, zo schrikbarend gehoond, tot een zondig schepsel verlaagd, Zijn Godheid naar de kroon gestoken wordt. Hij is rechtvaardig en heilig; een God van gericht. Hij zal de Godverzaking bij Nederland thuis zoeken. „De HEERE is lankmoedig doch van grote kracht, en Hij houdt de schuldigen geenszins onschuldig.” (Nahum 1: 2, 3.) „Ik zal Mijn gramschap over u uitgieten Ik zal op u door het vuur Mijner verbolgenheid blazen. Ik zal u overgeven in de hand van branden mensen, smeders des verderfs.”

Zie hier, geduchte, ontzaggelijke zaken, die JEHOVAH doen zal. O wee, wee! Wie kan des HEEREN gramschap dragen? Wie zal voor Zijn gramschap bestaan, en Wie zal voor de hittigheid Zijns toorns bestaan? Wie zal leven, als JEHOVAH dit doen zal? Wie, wie zal bestaan voor de hitte van Gods verbolgenheid? Wie vermag dit vuur uit te blussen? Ziet, ziet,

de HEERE zal met vuur komen, „met vuur en met Zijn zwaard zal de HEERE in 't recht treden. (Jes. 66: 15, 16.) „Met vlammen vuur zal Hij wraak doen over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die de Evangelie onzes Heeren Jezus Christus ongehoorzaam zijn.” (2 Thess. 1: 8, 9.) Komen zal Hij tegen alle spotters, atheïsten, valse godsdienstijver, een gedaante van godzaligheid, zonder de kracht derzelve. (2 Tim. 3)

Er is een strijden voor eigen partij en naam, inzichten en meningen, terwijl Gods heilige Naam, Dag en Zaak schrikbarend ontheiligd worden. Geen wonder dat het materialisme, uitsluitend zorgen voor het tijdelijke en stoffelijke, vurig najagen naar zingenot en ijdele vermaken, naar geld en eerzucht, de ongebondenheid, uithuizigheid, zedeloosheid, oneerlijkheid meer en meer toenemen, dat men door hoogmoed geprikkeld, al hoger en hoger tracht te stijgen en niet tevreden is in de door God aangewezen werkring.

Waar verval in de leer is, is tevens verval in de zeden. „Waar de profetie ontbreekt, wordt het volk ontbloot.” Waar het Pelagianisme, socinianisme, Arianisme, liberalisme, Arminianisme, de verderfelijke algemene genadeleer zegevieren, daar is de deur voor allerlei ongebondenheden opengezet. Daar wordt Christus tot een dienaar der zonde gemaakt. Daar stelt men de mens op leugens en helse ketterijen gerust; en zo laat men, hem met loze kalk toepreparende, met eene leugen in zijn rechterhand, de geduchte eeuwigheid ingaan.

Maar JEHOVAH is geen ledig toeschouwer van dit alles. Het ongeloof van deze dagen mogen zeggen : God hoort het niet, ziet niet. Nee, zegt de HEERE, Ik, de Heilige en Rechtvaardige zal hierover bezoeking doen. Hij zal en kan Zich met straffeloos laten tergen en beledigen. Hij kan het niet straffeloos aanzien, dat Zijn Eeuwige schootzoon, de Zoon Zijns welbehagens, zo schrikbarend gehoond en tot een zondig schepsel verlaagd, Zijn Godheid naar de kroon gestoken wordt. Hij is rechtvaardig en heilig, een God van gericht. Hij zal de Godverzaking bij Nederland thuis zoeken. „De Heere is lankmoedig, doch van grote kracht en Hij houdt den schuldigen geenszins onschuldig.” (Nahum 1: 2, 3.) „Ik zal Mijn gramschap over u uitgieten. Ik zal u door het vuur Mijner verbolgenheid blazen, Ik zal u overgeven in de hand van brandende mensen, smeders des verderfs.”

Zie hier, geduchte, ontzaggelijke zaken, die JEHOVAH doen zal. „Als een land tegen Mij gezondigd zal hebben, zwaarlijk overtredende, zo zal Ik Mijn hand daartegen uitstrekken.” (Ezech. 14: 13-20). „Ik zal Mijn gramschap uitgieten. O wee, wee, wie kan des HEEREN gramschap dragen? Wie zal voor Zijn gramschap bestaan, en wie zal voor de hittigheid Zijns toorns bestaan ? Zijn grimmigheid is uitgestort als vuur, en de rotsstenen worden van Hem vermorzeld. En met een doorgaanden vloed zal Hij haar plaats teniet maken. Wat denkt gij lieden tegen den HEERE? Hij zal Zelf een voleinding maken.” (Nahum 1: 6-9.) „Ik zal tegen u, o Nederland; door het vuur Mijner verbolgenheid blazen.” Wie zal leven, als JEHOVAH dit doen zal ? Wie, wie zal bestaan voor de hitte van Gods verbolgenheid? Wie vermag dit vuur uit te blussen ? Ziet, ziet, de HEERE zal met vuur komen. “Met vuur en met Zijn zwaard zal de HEERE in het recht treden. (Jes. 66: 15, 16.) „Met vlammend vuur zal Hij wraak doen over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie onzes Heeren Jezus Christus ongehoorzaam zijn.” (Thess. 1: 9.) Komen zal Hij tegen alle spotters, atheïsten, woordverdraaiers, die Zijn onfeilbaar getuigenis aangerand ontzenuwd en geloochend hebben! O Nederland, Ik zal u overgeven in de hand van brandende mensen, smeders des verderfs; aan inwendige en uitwendige vijanden, die tot uw verderf samen spannen. Ik zal uw overheden en machtigen met blindheid en dwaasheid slaan, zodat zij niet meer het goede voor u zullen kunnen zoeken, maar een gewis en haastig verderf over u zullen brengen. (Jes. 29: 13, 14) Als de HEERE de ondergang over een land besloten heeft, dan slaat Hij hun hoofden met dwaasheid en blindheid. Wat zien wij in de tegenwoordige tijd?

Nederland, de wapenen van de buitenlandse vijand, worden ook tegen u gesmeed. En dit is het

grootste oordeel over u, dat u er niets van bemerkt, maar voort blijft jubelen; ja, dat gijzelf u aan uw vijanden overlevert. De grote Noordzee, die gij zo jubelend inhaalt, zal u inzwelgen. JEHOVAH zal u alle elementen over u doen losbranden, door water, vuur en bloed zal Hij in het gericht met u treden u verdelgen. “Zij zullen uw vermogen roven en uw koopmanswaren plunderen en uw muren afbreken, en uw kostelijke huizen omwerpen, en uw stenen en uw hout en uw stof zullen zij in 't midden der wateren werpen; zo zal Ik het gedeun uwer liederen doen ophouden, en het geklank uwer harpen zal niet meer gehoord worden.” (Ezech. 26: 12-14.) Waarom? Omdat gij Mijn Heilige dingen veracht en Mijn Sabbathen ontheilgd hebt. Ja, Ik zal u bijeen brengen en zal op u blazen in 't vuur Mijner verbolgenheid.” (Ezech. 22: 8, 21-31).

Nederland, toen uw vaderen God dienden, Hem en Zijn Woord in alle hun wegen eerden en erkenden voor de zuivere waarheid, tegen het vergif der helse ketterijen streden, bloeide uw handel, bedekten uw rijkbeladen schepen de zee, brachten het Oosten en het Westen u schatten, klom uw welvaart ten top! Maar nu, nu, waar zijn uw hoogheid, uw eer, uw aanzien? Waar is het welvaren van uw koloniën? De bloei van uw handel? Waar, waar zijn uw wimpels ter zee, weleer de schrik van uw machtige vijanden? Waar zijn bovenal uw boet- en bededagen, waar de vijand meer ontzag voor had dan voor uw goedtoegeruste legermacht? Waar is de roem uwer wijzen, de glans uwer hogescholen, door vreemdelingen gezocht en verbreid? Al bedenkt gij ook nieuw bronnen van welvaart, nieuw land- en water wegen, al richt gij hoge en schitteren gedenkzuilen op om Nederland te vergoden; om Nederlands roem uit te bazuinen, Nederlands onafhankelijkheid, nationaliteit, Nederlands verlossing van het Franse juk in 1813 te vieren, - toch is de kroon van uw hoofd gevallen, toch zinkt gij van jaar tot jaar al dieper en dieper.

Terwijl gij Nederlands bevrijding van Frankrijk gedenkt, en op schitteren wijze viert, huldigt u een Napoleon, een overheerser, een afstammeling uit hetzelfde geslacht, dat vroeger Oranje en Nederlands vlag zozeer verguisde; hebt gij u met Frankrijk verbonden, door deszelfs taal, zeden en kleding aan te nemen. Bij al uw roemen over uw nationaliteit, hebt u haar verloren, want gij zijt in, de grond Frans geworden. U ligt in de schrikbarende en schandelijke kluisters der slavernij, de verfoeilijkste afgoderij verzonken. Want u hebt een groot afgodsbeeld, een God van eigen maaksel opgericht, en daar jubelt u rond. Zoals de Efeziërs rond hun Diana (Hand. 19: 27, 28.) Gij hebt u met Gods vijanden verbonden, uzelf verkocht om kwaad te doen. Al wat er geschied gaat buitenom de ware, eeuwige levende Drie-enige JEHOVAH om! *God regeert*, dit was de leuze der vaderen. Maar eigenkracht, schepselwaarde en volmaaktheid is de leuze van het tegenwoordige geslacht! (Jer. 30: 12; 45: 4).

O Nederland! Nederland! Gij moogt nu in opgeblazenheid en trotsheid, gelijk weleer Faraos zeggen: „Wie is de HEERE, Wiens stem ik gehoorzamen zou? „Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen. Ik zal de Allerhoogste gelijk worden. Ja, in de hel zult gij neergestoten worden.” (Jes. 14: 14, 15.) Gij jubelt en juicht in uw dwaasheid en blindheid over uw grootse plannen en ondernemingen, over de vrijmaking der slaven, de nieuwe spoor- en waterwegen, de doorgraving van Holland op zijn smalst; uw duinen, de bolwerken, door God tot uw beveiliging daargesteld, gaat gij doorgraven, - de HEERE HEERE zal alle uw torens van Babel neerwerpen, in alle uw fraaie reusachtige plannen en ondernemingen blazen. Waarom? Omdat zij allen zonder Hem zijn aangevangen, omdat Hij er, niet het begin, midden en einde in is. En nu is er geen zegen, maar een vloek op. Gods oordeel ligt er op. Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen. (Ezech. 21: 27.)

En gij, Godtergende, Godlasterende weelderige en jubelende Hoofdsteden, die door uw oneer-

lijke koopmanschappen, woekerhandel, openlijke en verborgene ongerechtigheden de schuld over Nederland grotelijks verzwaard hebt, die door uw prachtige paleizen en grootse gebouwen JEHOVAH tart en naar de kroon steekt, laten uw lofliederen in gekerm en geweën, uw schitteren vlaggen en veelkleurige wimpels in rouwvlaggen, uw vreugdemuziek in treurmuziek veranderd worden. Want de HEERE zal Uw vuurwerken en illuminaties door akelige, stikdonkere duisternis uw wellustige en geldverkwisten danspartijen, ijdele schouwtonelen, concerten, brooddronkene en dartele maaltijden door veelsoortige bezoeken, ziekten, sterften, begrafenissen en kerkhoven doen vervangen (Amos 5: 16, 17, 23; hfd. 6, 8: 8-10). Dit zal uw lot zijn! „En zij sullen een klaaglied over u aanheffen: Hoe zijt gij uit de zeeën vergaan, gij beroemde stad, die sterk geweest is ter zee; zij en haar inwoners, die hunlieder schrik gaven aan alle die in haar woonden. Want alzo zegt de HEERE, als Ik u zal stellen tot een verwoeste stad, gelijk de steden die niet bewoond worden, als Ik een afgrond over u zal doen komen en de grote wateren u zullen overdekken.” (Ezech. 26: 13-21; Zef. 2: 15.)

Nederland, wat juicht u toch over de vrijmaking der slaven? Is het tijd, om zo te juichen en te jubelen, daar de toestand uwer koloniën er zo droevig uitziet, zo onrustbarend en onheilvoorspellend is? Daar de tijd staat aan te breken, dat gij door het verlies van uw koloniën te gronde zult gaan; het wangedrag der Nederlanders, de knevelarijen in de Oost- en West-Indiën, vroeger en later door de Nederlanders gepleegd, roepen om wraak naar de Hemel.

Wat is u dan, gij hardslapend en gerust dromend Nederland, terwijl uw fundamenten ondermijnd zijn en het zwaard van binnen en het zwaard van buiten tegen u gescherpt en ook geveegd is, terwijl het vuur van verdeeldheid en verwarring in: uwen boezem, smeulen u verteren zal en de uitgezochteste en listigste dwaalleringen, helse en vergiftige ketterijen, als het alles medeslepend water, als een vernielende zonzvloed u overstromen en inzwelgen zullen. De HEERE heeft in Zijn rechtmatig oordeel over ulieden uitgegoten een geest des diepen slaaps. (Jes. 29:10.)

Nederland, Nederland, als gij zo volhard in de schrikbarende Godverzaking, afgoderij en beeldendienst, in de wellust, brooddronkenheid en weelde, in het vloeken, liegen, doodslaan en stelen, (Hos. 4: 1-3), dan snelt gij uw verderf tegen. Dan, ja, dan zal er een tijd aanbreken, dat men over u heenvaren zal en dat de schepelingen elkander met ontzetting en verbaasdheid zullen toeroepen: ‘Eenmaal, eenmaal heeft hier een land gestaan, een land waar de Drie-enige JEHOVAH woonde; een land, rijk gezegend en bewelddadigd door waarheid en Godsvrucht; een land dat bloeide door de Hervorming en duizend, duizenden geloofshelden en martelaren opbracht; een land dat 80 jaar, tegen het machtig Spanje streed en zegevierde; een land door JEHOVAH van Spanje's en Rome's dwingelandij, van de knellende boeien van bijgeloof en ongelooft; van Frankrijks schandelijke en vernederende heerschappij verlost; een land waar de banier des kruises omhoog geheven stond, dat er zijn eer in stelde in dat kruis te roemen; waar onder de banier des HEEREN tegen de ketterijen en dwaalgeesten gestreden werd; waar de leer *God het al, het schepsel niet* de leuze was en Gods levend Woord de boventoon voerde, - maar dat land, hoort het, o hemelen en getuigt het, o aarde! - dat land, dat land verwierp, kruisigde Gods Eengeboren Zoon. Gods Zoon Die zoveel wonderen in hetzelfde verricht had. Dat land vertrad het gezegend offerbloed met voeten, reikte vrij- en moedwillig de hand aan ongelooft en bijgeloof, danste rond de menigte gouden kalveren valse godsdiensten, die het opgericht had. Dat land gedoogde het, dat er door zielmoorden hoogleraren en leraren in de hogescholen van de kansels en in geschriften met JEHOVAH en Zijn dienst, met het allerheiligste gespot hebben; dat de Schepper onteerd, gelasterd en verlaagd en het schepsel geëerd, gehuldigd en verhoogd werd. Rechtvaardig heeft JEHOVAH dat land verworpen, de

zondvloed heeft hetzelfde ververzwolgen!

O Nederland, uit de zee zijt gij uitgetogen, tot de zee zult gij wederkeren. „Gij zijt in weegschalen gewogen en te licht bevonden!” (Dan. 5: 27). „Het einde is er, het einde is gekomen over de vierhoeken des lands.” (Ezech. 7, Zef. 1.) „O, dat zij wijs waren! Zij zouden dit vernemen; zij zouden op hun einde merken.” (Deut. 32: 28, 29.) O, land, land, land, hoort des HEEREN Woord! Och, of gij ook bekende, ook nog in dezen uwen dag, wat tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen. (Luk. 19: 42-44) “Nu dan, ook spreekt de HEERE, bekeert u tot Mij, met uw ganse hart; en dat met vasten en met geweent en met rouwklage. En scheurt uw harte en niet uw klederen, en bekeert u tot de HEERE uw God; want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw hebbende over het kwade.” (Joël 2: 22-28, 32; 3: 16, 17.)

„Over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen”(Jes. 4) „Wie is wijs, die neme deze dingen waar en dat ze verstandelijk letten op de goedertierenheden des HEEREN.” (Ps. 107: 43.) Psalm 2:

*„Uw ijs'ren staf, die al hun raagt verplet,
Maak' hen eerlang eerbiedig onderzaten,
En noodzaak' hen te buigen voor Uw wet,
Of sla z' aan gruis als pottenbakkers vaten!
O Vorsten! wilt de Wet der wijsheid horen,
Eer gij God zelv' en Zijn Gezafden hoont;
O Rechters tot den stoel der eer gekoren!
Verdraagt Zijn tucht, die u Zijn liefde toont.”*

BEMOEDIGIND WOORD VAN GOD

Over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen, Jesaja 4: 5.

JEHOVAH de HEILIGE GEEST geve ons na te gaan.

- Vooreerst, het, heerlijke.
- Ten tweede, de beschutting daarover.

Wat is het heerlijke? Laat ons eerst op merken, wat het heerlijk niet en dan wat het wel is. Er heet toch zoveel heerlijkheid in de wereld, die slechts aanziet wat voor ogen is, dat niet heerlijk in de ogen van de aldoorzoekende Hartenkenner is. Rijkdom, weelde en pracht worden heerlijk en begeerlijk genoemd. Maar zijn ze het in waarheid? Eer en aanzien dragen de naam van heerlijk, men roemt op adeldom en geeft hoog op van de edelen, groten, rijken en machtigen der aarde. Maar zijn dat de edelen en heerlijken die de HEERE verkoren heeft? Wat voor edels en heerlijks is er aan te vinden? Ach, in de ogen des HEEREN is het niet anders dan klatergoud, blinkend slijk. Al dat edele, heerlijke, machtige, aanzienlijke en rijke, alle eretitels en hoge namen zijn niet anders dan verachte vodden, die de naakte ziel in de groten oordeelsdag voor de geduchte toorn van God niet zullen bedekken, waarmee de mens zelfs niet een uur leven kopen kan. Schoonheid en bevalligheid worden heerlijk en begeerlijk genaamd. Wat is de schoonheid van een dag? Hoe kort, onbestendig en verwelkelijk is al de schoonheid en sterkte van het ijdel schepsel! Staat er niet: “Want alle vlees is als gras, en alle heerlijkheid des mensen is als een bloem des gras?” (1 Petrus 1: 24, Ps. 103: 15, 16.) Ziet, Gij hebt mijn dagen een handbreedte gesteld, en mijn leeftijd is als niets voor u; immers is een ieder mens, hoe vast hij staat, enkel ijdelheid. Immers wandelt de mens als in een beeld, immers woelen ze ijdellijk; men brengt bijeen, en men weet niet, wie het na zich nemen zal (Ps. 39: 5 -7.) De wormen zullen in het graf al dat edele en heerlijke machtige, sterke, schoon en bevallige verslinden. (Pred. 1: 2.)

Verstand, vernuft, een fijn oordeel, vele begaafdheden, zierlijke gaven, welsprekendheid worden uitmuntend en heerlijk genaamd, maar door onze val is ons verstand verduisterd, ons vernuft arglistig en duivels, ons oordeel omgekeerd geworden. Want wij oordelen goed, wat de HEERE afkeurt, en wat Hij goedkeurt, dat verwerpen wij. Waartoe gebruikt de mens zijn talenten, begaafdheden zierlijke gaven? Voor de duivel, in de dienst der zonde en der wereld, voor het zinnelijk genot, om zijn hoogmoed en eerzucht te, prikkelen en te strelen, om als een god, gelijk Herodes (Hand. 12: 21-23), bewierookt, gehuldigd en aangebeden te worden! In onze diep afgefallen toestand gebruiken wij onze zintuigen en vermogens niet, waartoe zij ons oorspronkelijk geschonken waren, om naar boven tot God onze Formeerder op te zien, maar om in het lage stof te wroeten en te staren, *en het schepsel te eren en te dienen boven de Schepper, die te prijzen is in eeuwigheid, amen.*

En in onze dwaasheid en blindheid noemen wij het heerlijk, mensengunst, roem en lof na te jagen en in te oogsten. Hoezeer zijn wij gesteld op een goedkeurende blik van het schepsel, bovenal van een koning of machtigen der aarde. Nee, het schepsel, hoe schoon en bevallig het schijnt, is niet meer het heerlijke wezen, zo als het weleer uit de Hand van zijn Schepper voortkwam. De mens heeft het Godsbeeld verloren, en al zijn uitmuntendheid, heerlijkheid en begaafdheid, gingen in het paradijs in de dood toen satan zijn beeld in hem oprichtte. Al zijn werken, deugden, plichten en goede voornemens, waar hij veel ophef van maakt, zijn gelijk aan waterbellen en morgenwolken. Het heerlijke is dus niet gelegen in geld en goed, niet in eer, aanzien en adeldom, ook niet in schoonheid en bevalligheid, evenmin in verstand,

vernuft, fijn oordeel, vele talenten, begaafdheden, lof en roem van mensen, kennis en vele wetenschappen, menselijke leringen; in iets, wat de mens hoog waardeert en groot en goed noemt. Misschien moge het dienen voor deze tijd, nutteloos is het voor de eeuwigheid, het vervliegt als rook en damp bij de dingen der eeuwigheid. Nog veel minder wordt het heerlijke gevonden in een uitwendige vorm van godsdienst, een dode belijdenis, uitwendige godsdienstige betrachtingen; wat kan het baten aan de wit gepleisterde graven gelijk te zijn, die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen vol doodsbeenderen en alle onreinheid zijn. (Matth. 23: 25-28.) Een godsdienst te hebben, die zich heerlijk en uitmuntend voor het oog van de mens vertoont, maar voor de HEERE niet anders dan een klinkend metaal of luidende schel is. En zo is onze natuurlijke godsdienst, ons huichelachtig bestaan. Wij zijn de Farizeeër gelijk, die God dankte, *dat hij niet was als anderen* en op zijn ingebeelde deugden roemde. (Luk. 18: 11) Wij vinden onszelf heerlijk en voortreffelijk en maken ons een fundament van ons godsdienstig bestaan. Wij roepen *HEERE, HEERE*, en eren Hem met de lippen, terwijl ons hart verre van Hem is! De dood, de dood dus op al het schepsel en al wat van het schepsel komt!

Wat is het heerlijke?

Wij hebben opgemerkt, wat niet heerlijk is, bepale JEHOVAH ons nu bij het ware heerlijke. Er is maar een zaak, die waarlijk schoon, uitmuntend, heerlijk, een werk, dat volmaakt kan genoemd worden, en dat is het werk van de Almachtige, Vrijmachtige, Drie-enige JEHOVAH. Dat grote werk, dat uit Hem zijn oorsprong nam, door Hem in de ziel gelegd wordt en tot Hem weerkeert. JEHOVAH is groot, zeer groot, volheerlijk in al Zijn werken. "Hoe groot zijn Uw werken, o HEERE, Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt." (Ps. 104: 24-27) Al Uw werken, o HEERE, zullen U loven. Groot, heerlijk en wijs, onnagaanbaar groot is Hij in Zijn uitgebreide en rijke schepping. (Job 5; Psalm 111: 2, 3.) Onnaspeurlijk groot, heerlijk en Wijs in Zijn herschepping in het groot en volheerlijk verlossingswerk, in welkers heilgeheimen de cherubijnen met gedekte aangezichten begerig zijn in te zien. Gelijk dit onder Israëel door de twee Cherubijnen op, het verzoendeksel boven de ark des verbonds aangeduid, werd.

Het heerlijk werk, het eeuwig besluit Gods der verkiezing, waarvan de enige oorzaak JEHOVAHS' oppersoevereiniteit, Zijn vrijmachtig welbehagen en vrijmachtige genade ontferming was; dat uit de ingewanden der eeuwig ontfermen, vrijmachtige liefde en vrije gunst gesponnen werd, daar de Drie-enige JEHOVAH gedachten des vredes over het uitverkoren zaad had, hun vast getal bepaalde, de namen van zijn keurvolk een voor een in Zijn eeuwig levensboek opschreef. Het grote werk in de eeuwige verbondsbesluiten ontworpen. In het verbond van genade, toen God de Vader Zijn Zoon tot Borg en Middelaar voor Sion uitverkoos, Hem op de berg Zijner heiligheid tot Koning over Sion zalfde, Hem het uitverkoren zaad tot vrijkoping en zaliging overgaf.

En God de Zoon, uit ongehoudene, vrijmachtige liefde op Zich nam, het heerlijke werk Hem toevertrouwd en aanbevolen, als de Christus te komen volbrengen. En God de HEILIGE GEEST Zich verbond het heerlijk en heilig werk in hun zielen uit te storten en uit te werken. En Zijn heerlijke zal uit Hem zijn, en Zijn Heerser uit het midden van Hem voortkomen; en Ik zal Hem doen naderen, en Hij zal tot Mij genaken, want wie is Hij, die met zijn harte Borg worde, om, tot Mij te genaken! Spreekt de HEERE. (Jer. 31: 21)

Hoe heerlijk werd het in de tijd volvoerd op Golgotha, toen dat groot, veelomvattend woord vernomen werd „Het is volbracht!” Volbracht, alles, alles, volbracht wat de Messias uit eeuwige liefde in de eeuwige Vrederaad op Zich genomen had. Volkomen voldaan aan

JEHOVAH'S heerlijke gerechtigheid voor het uitverkoren zaad, daar Hij door Zijn lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid, als hun schuldovernemend Hoofd, hen aan het liefdehart des eeuwigen Vaders terugbracht. Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt, degene die geheiligd worden. (Hebr. 10: 14.) Was dat geen heerlijk werk, daar de Messias in Zijn gezegend doorluchtig Persoon, in Zijn voldoende lijden en sterven alle JEHOVAH'S volmaaktheden en deugden luisterend en schitterend handhaafde? Zodat haar overeenstemming op het heerlijkste uitblonk en Hij een eeuwige en volkomen zegepraal over alle JEHOVAH'S vijanden behaalde, daar het welbehagen des HEEREN door Zijn Hand gelukkig voortging.

Voorwaar, het was een wonderbaar, heerlijk werk, waardoor machtige en hoge geesten van hun tronen van eigenwijsheid en eigengerechtigheid in het stof voor de voeten des HEEREN geworpen werden, om in armoede en ootmoed des geestes te vragen: *HEERE, wat wilt Gij dat wij doen zullen?* Om van een wijze een dwaze, van een zien een blinde in eigen overtuiging te worden! Een kindeke in leerzaamheid en eenvoudigheid gelijk te worden. (Matth. 18: 1-6.)

“Ziet, Ik werk een werk in uw dagen.” Een heerlijk werk volvoert Hij in de harten der uitverkorenen, als Hij in vindingstijd in hun harten nederdaalt en roept: „Ziet, hier ben Ik, ziet hier ben Ik.” Om hen als vijanden, als onwilligen en weerstrevigen te zaligen, hun weerbarstige harten te overwinnen en te overweldigen door Zijn almachtige genade. Want door onze diepe val in Adam zijn wij zulke gruwelijke afgodendienaars geworden. Uit de aarde zijn wij aards, zinnelijk, natuurlijk en duivels, zodat wij geen gedaante, nog heerlijkheid aan Hem zien of kunnen zien, dat wij Hem zouden begeren. Wij willen niet dat Hij Koning over ons zij en begeren alle mogelijke dingen, behalve Hem. “Ik ben gevonden van hen, die naar Mij niet vraagden; Ik ben gevonden van degenen, die mij niet en zochten.” (Jes. 65: 1) Wij slaan de verzenen tegen de prikkels, verharden ons tegen Hem en staan Hem zolang tegen als wij vermogen.

Maar door een blik van Zijn Goddelijk alvermogen, maakt Hij de bergen van eigengerechtigheid tot een vlak veld en brengt de heilige Hoofdsteen Genade in Zijn volk voort. Als genade, vrije genade in hen zegeviert, dan is het: *HEERE, Gij zijt mij te sterk geworden en hebt vermocht.* Want als het 's HEEREN tijd is, dan staat Hem niets in de weg, om Zijn werk te volvoeren. Genade, genade, vrijmachtige genade doet het hart in boetvaardige tranen wegsmelten. Genade verootmoedigd het hoogmoedige hart; genade, vrije gunst, loutere genade drijft de ziel naar Christus kruis heen, verbind haar met onlosmaakbare banden aan die Volheerlijke en maakt Hem onuitsprekelijk dierbaar, aan de duurgekochte ziel. Genade, vrijmachtige genade maakt alle dingen nieuw, drijft de wet met haar dode en onvruchtbare werken uit. “Ziet, Ik maak alle dingen nieuw.”

Welk nieuw, heerlijk werk is dat? Kan daar iets van al het heerlijke en uitnemendste van de wereld enigszins bij in vergelijking komen? Zijn naam te hebben opgeschreven in het eeuwig levensboek, in het eeuwig, vrijmachtig welbehagen des Drie-enige Verbondgods opgenomen; een juweel Gods te zijn; deel te hebben ontvangen onder de erve der Heiligen in het licht; van alle zijn vuile zonden in het bloed des Lams gewassen met zijn zonden, verledene, tegenwoordige en toekomstige zonden in het volbrachte offerwerk bedekt; met de Mantel der gerechtigheid van de dierbare Borg, Bruidegom en Mam bedekt en bekleed te zijn? „Geheel zijt gij schoon, Mijn vriendin; daar en is geen gebrek aan u” Hoogl. 4: 7. Schoon in Zijn schoonheid, heilig in Zijn heiligheid, volmaakt in Zijn volmaaktheid. De HEILIGE GEEST het Onderpand van de hemelse erfenis ontvangen hebben; in het vrije Jeruzalem, in het huisgezin Gods ingeleid; een tempel van de Drie-enige JEHOVAH geworden te zijn; bij aanvang de Koning te hebben gezien in Zijn glansrijke schoonheid en van Zijn welvoorziene

tafel met hemels Manna gespijsd, en met rein gezuiverde wijn uit de beek van Gods wellust gedrenkt te zijn; de uitnemende, alles te bovengaande liefde van Koning Jezus in Zijn binnenkamer gesmaakt, en een dierbaar onvergetelijk Woord van Zijn gezegende lippen vernomen te hebben; onder de zorg en hoede van de Leidsman en Voleinder der Zaligheid te staan; in Hem een geopende toegang tot de troon der genade te hebben! - Is dat niet heerlijk?

O, die Christus in Zijn wondervolle liefde, liefde die de kennis te boven gaat in Zijn hart heeft, Hem persoonlijk kent in de kracht Zijner opstanding, daar is niet aan gelegen, al kent hij niets meer, want alle dingen en genietingen zijn schade en drek bij die Enige. Maar, die Christus niet kent, het kan hem niets baten, al kon hij nog zo veel buiten Hem.

Een teer, zorgdragend Vader in de Hemel, een oudste Broeder tot Voorspraak, Raad en Vriend; een almachtige Geest tot Onderwijzer en Trooster te hebben. Een verlicht verstand en vertederd hart, de vreze Gods in Zijn geweten, de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, in zijn hart te hebben en de gunst, de onbegrijpelijke gunst van de Drie-enge Verbondsgod te mogen genieten! Van duizenden, duizenden Engelen omgeven te zijn, die Gods kinderen in noden en gevaren omringen en op de hand dragen. Door dierbare beloften verkwikt, versterkt en bemoedigt en telkens bestraft en gewaarschuwd te worden. „En uw oren sullen horen het Woord desgenen, die achter u is; zeggende: Dit is de weg, wandelt in denzelven, als gij zoudt afwijken ter rechter of ter linkerhand.” Jes. 30: 21. En als men op zijn eigenwillige wegen doolt, gedurig door de goede en getrouwe Herder met ontfermende liefde opgezocht, op zijn schouders naar de ware schaapskooi teruggevoerd te worden, Matth. 18: 10-14. En dit groot alles omvattend Woord te horen: „Zijt welgemoed, Mijn zoon of Mijn dochter, uw zonden zijn u vergeven.” Want JEHOVAH kan geen zonde in Zijn Israël meer vinden, omdat het geklank huns Konings bij hen is. Hij ziet hen niet aan in hun afzichtelijk, walgelijk Adamskleed, maar Hij ziet hen aan in het kleed van hun Bloedbruidegom. Hij aanschouwt Zijn eigen beeld, Zijn heerlijk werk in hen. Dat bemint Hij, daar verlustigt Hij Zich dag en nacht in. Hij zegt: „Daarom ziet, Ik zal uw weg met doornen betuinen, en Ik zal een heiningmuur maken, dat zij hare paden niet zal vinden. Daarom ziet, Ik zal ze lokken en zal ze voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken. En zal de namen der Baäls van haar mond wegdoen, en zij zullen niet meer bij haar namen gedacht worden. En Ik zal te dien dage een verbond voor hen maken met het wild gedierte des velds en met het gevogelte des hemels. en het kruipen gedierte des aardbodems. En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid. Ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhartigheden. En Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof; en gij zult den HEERE kennen” Hos. 2.

Dit is het heerlijke: wedergeboren te zijn uit onverderfelijk zaad; het inwendig genadeleven, de verborgen mens des harten, de stille, ootmoedige en zachtmoedige geest ontvangen te hebben, die kostelijk is in de ogen Gods. Dit is het heerlijke, het heilige volk, de stad des HEEREN, het Sion des Heiligen Israëls; een spruit mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde” Jes. 62: 14: „Het zaad, dat de HEERE gezegend heeft, de sierlijke kroon in de hand des HEEREN, en een Koninklijke hoed in de hand onzes Gods.” Jes. 62:12. De heiligen der hoge plaatsen, Dan. 7: 27; het uitverkoren geslacht, het koninklijk priesterdom, het heilig volk, het verkregen volk, 1 Petrus 2: 9. „Maar tot de heiligen, die op de aarden zijn, en de heerlijken, in dewelke al Mijn lust is.” Ps. 16: 3.

Er is op de ganse aardbodem geen schepsel zo schoon, voortreffelijk en heerlijk als de uitverkorene ziel, die in de schoonheid en heiligheid van de Zoon van Gods welbehagen prijken, en in Hem een liefelijke reuk te hemel doet opgaan. In de hemel heeft zij niemand

boven zich dan de Drie-enige JEHOVAH. De Engelen zijn haar ondergeschikt, gediensstige geesten om haar te helpen en te dragen zij verlustigen zich in het heerlijk werk van de nieuwe schepping, maar moeten hun aangezichten bedekken en blijven slechts dienaren. Maar de Bruid des Lams is gekocht door Goddelijk offerbloed, ingeënt in de Heilige Drie-eenheid; der Goddelijke natuur deelachtig, 2 Petrus 2: 4. Met ongedekt aangezicht aanschouwt zij de heerlijkheid des HEEREN. 2 Cor. 3: 18. Wonder, eeuwig wonder van JEHOVAH'S vrije genade, een bedelaar verheven tot de rijkste erfgenaam des hemels! Een eeuwigdurende zaligheid deelachtig; van het grootste kwaad verlost en overgebracht tot het hoogste Goed; uit de diepste ellen opgetrokken tot de allergrootste heerlijkheid; vervuld te worden met de schatten van de algenoegzame God!

*'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheên,
Uw waarheid t' allen tijd vermelden door mijn reên,
Ik weet hoe 't vast gebouw van Uwe gunstbewijzen;
Naar Uw gemaakt bestek in eeuwigheid zal rijzen.
Zo min de hemel ooit uit zijnen stand zal wijken
Zomin zal Uwe trouw ooit wank'len noch bezwijken.* Psalm 89:1

Ten tweede: De beschutting.

„Over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen.” Welke beschutting is dat? Wie anders dan de JEHOVAH, de almachtige, vrijmachtige, Drie-enige Verbondsgod, die het heerlijke geplant heeft en de beschutting van Zijn eigen werk. “Te dien dage zal der een wijngaard van roden wijn zijn; zingt van denzelven bij beurte. Ik de HEERE, behoede dien; alle ogenblik zal Ik hem bevochtigen, opdat de vijand hem niet bezoeke, zal Ik hem bewaren dag en nacht.” Jes. 27: 2, 3. Jes. 31: 5. „Die in de schuilplaats des Allerhoogsten gezeten is, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen.” Ps. 91: 1. „Gij verbergt hen in het verborgene Uwes aangezichts, voor de hoogmoedigheid des mans. Gij versteekt hen in een hut voor de twist der tong.” Ps. 31: 21.

1. Beschutting betekent bewaring, beveiliging, bedekking. Wie is die ware enige en zekere Beschutting en beveiliging voor Gods toorn en geduchte oordelen? Wie anders dan de Immanuël, God-Mens, Gods Metgezel, de dierbare Man van Gods rechterhand? “De Man die een verberging is tegen de wind en een schuilplaats tegen de vloed; als waterbeken in een dorre plaats; als de schaduw van een zware rotssteen in een dorstig land.” Welk een veilige en vaste beschutting is Hij! Hij is een schild waar al de pijlen des bozen op afstuiten, een vaste burg, een toevlucht in benauwdheden. Het heerlijke, heilige volk is Hem van Zijn Vader tot vrijkoping zaliging en bescherming overgegeven. Het is Hem, de Held bij Wien hulp besteld is, wel toevertrouwd. Welk een beschutting is het sierlijk kleed Zijner gerechtigheid en heiligheid, waar Hij de naakte ziel mee bekleed en onder verbergt!
2. Een beschutting is Hij tegen de wet en haar vloeken. Hoe bang kan de wet de ziel vallen, als zij die geduchte uitspraak verneemt: „Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het Boek der wet, om dat te doen” Gal. 3. Een zich onvermogennd gevoelt, om één penning aan die schuldeiser op te brengen! Maar als het haar uit vrije genade geschonken wordt, Christus als haar schuldovernemende Borg tussen haar en de wet te zien staan, op Hem te zien, op Wien al de vloeken der wet in hare plaats neerdaalden, en dit grote woord door JEHOVAH de HEILIGE GEEST aan haar toegepast wordt: *Christus heeft ons verlost van de vloek der wet; een vloek geworden zijnde voor ons*, Gal. 3: 13, - dan heeft zij een zekere en veilige beschutting tegen alle de

veroordelingen en vervloekingen der wet.

3. Een beschutting is Christus tegen de vurige pijlen en aanrandingen des satans. Hoe menigmaal komt hij met Godslasterlijke inblazingen in de ziel, stelt haar haar zonden en gedurige afwijkingen op de gruwelijkste wijze voor ogen en doet haar twifelen aan Gods barmhartigheid. Satan stelt Hem als een tiran voor, bij Wie geen genade, noch vergeving te vinden is; ofwel verlost hij de ziel eerst tot zonde; om haar na derzelver bedrijf tot wanhoop te doen vervallen; zijn pijlen zijn scherp en vergiftig, zijn listen onberekenbaar. Wat werd er van de arme ziel, indien zij in de benauwdheid niet heengedreven werd naar het kruis haars HEEREN? Indien Christus geen vaste en onomstootbare beschutting voor haar tegen de bozen vijand was. Zijn voorbedding en Zijn offerande zijn haar beschutting. "Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet op houde." (Luk. 22: 31, 32)
4. Christus is een beschutting tegen de vijandschap der wereld en de laster, niet slechts van de vijanden, maar ook van valse vrienden, menigmaal van Gods volk. Welk een troost en sterkte onder het lijden, als de ziel dan door JEHOVAH de HEILIGE GEEST gewezen wordt op al de smaad, vijandschap, laster, onbillijke beschuldigingen, die Hem, haar Hoofd overkwamen. Dan wordt het haar uit vrije genade, door de zoenverdiensten verworven, geschonken, zich te verblijden en vrede en een ongekende zaligheid te smaken in het lijden, dat haar om Zijntwil overkomt, Zij ondervindt de machtige beschutting en bescherming des HEEREN daar onder. Welk een veiligheid is er in Christus voor de vrijgekochte ziel! „Gij zijt een toevlucht voor de vloed.” (Jes. 25: 4.) Hij heeft het gezegd: "Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij. En Ik geef haar het eeuwige leven, en, zij sullen niet verloren gaan in der eeuwigheid. En niemand zal hen uit Mijn hand rukken." (Joh. 10: 27-30.) "Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit haar is verloren gegaan." (Joh 17: 12,) Ziet, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd, uw muren zijn steeds voor "Mij. (Jes. 49: 16) "De HEERE is uw Bewaarder, de HEERE is uw Bewaarder aan uw rechterhand." (Ps. 121). "Rondom Jeruzalem zijn bergen, alzo is de HEFRE rondom Zijn volk, van nu aan tot in der eeuwigheid." (Ps. 125: 2) "Hij zal u dekken met Zijn vlerken, en onder Zijn vleugelen zult gij betrouwen. Zijn waarheid is een rondas en beukelaar." (Ps. 91: 4) Gij die in de kracht Gods (tegen alle uw geestelijke vijanden) bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is om geopenbaard te worden in de laatste tijd. (1 Petrus 1: 3) "De eeuwige God zij u een woning, en van onder eeuwige armen; en Hij verdrijve de vijand voor uw aangezicht en zegge: verdelgt! (Deut. 33: 26-29)

Over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen. Door het gehele woord zien wij, welk een veilige en zekere beschutting JEHOVAH over Zijn heilig en heerlijk werk was. De ark moest gereed, Noach met zijn huisgezin er in geborgen zijn, eer de wateren van de zondvloed de aardbodem overdekten. JEHOVAH had een Zoar voor Loth om heen te vlieden, om die rechtvaardige man, - die dag en nacht zijn rechtvaardige ziel kwelde, op het horen en zien der goddeloze werken, - te bergen. Welk een beschutting was de HEERE voor Abraham, voor Izak, voor Jacob gedurende zijn langdurige en moeilijke pelgrimstocht! Een beschutting voor het heilig zaad, hoe wondervol werd hetzelfde in het leven gehouden en bewaard door het verkopen van Jozef bij Potifar en in de gevangenis. Hoe wondervol Zijn de wegen des HEEREN. Hij zond een man voor hun aangezicht heen; Jozef werd verkocht tot een slaaf. Alzo moest het heerlijke in het leven bewaard worden. Een beschutting in Egypte over het heerlijke; want hoe Farao ook woedde, hij vermocht de raad des HEEREN niet te breken, noch af te keren. Het heerlijke lag veilig verborgen onder de liefdevleugelen des Almachtigen. Al moesten de jonkskens gedood worden, zodat de machten der hel zich verenigden, om het

heilig volk uit te roeien, JEHOVAH waakte over het heilig zaad; verwekte Mozes, beschutte hem, zodat hij, aan de woede van de dwingeland onttrokken, onder zijn oog zelfs opgevoed werd.

O, welk een wondervol God is Hij! Hoe vernietigt Hij de raad van het broze schepsel! En hoezeer meldt ons de geschiedenis, dat alle instrument tegen Zijn volk gereedgemaakt, niets vermag, dat alle pijlen op het heerlijk werk afgeschoten, wederom kaatsen op de aanvaller. Toen de tien zware plagen over Egypte kwamen, was er een beschutting over het heerlijke; de kerk was veilig en kon door geen daarvan gevonden worden. Duisternis overdekte Egypte, maar bij Israël was licht. De Engel des verderfs trok door, om alle eerstgeborenen in Egypte te slaan, maar vermocht aan het heerlijke niet te komen, omdat het met het bloed der besprenging getekend, beschut en beveiligd was. Het vleselijk Israël moge afvallen; er was een beschutting over het geestelijk Israël in de woestijn. JEHOVAH waakte over Zijn kerk. Aäron moge meedoen in het aanbidden van het gouden kalf, JEHOVAH zal nochtans het heerlijk werk in Hem geplant, bewaren.

Er is een veilige beschutting over al wat heerlijk is. Dat zien wij aan David, Salomo, Hizkia, Josafat. Zij mogen verre, zeer vere op hun eigen wegen afdwalen, het vlees moge de overhand krijgen, de HEERE zal Zijn eigen werk in het leven bewaren.

Een beschutting was JEHOVAH voor Daniël in de leeuwenkuil, (Dan. 6: 23), voor de drie jongelingen in de vurige oven, daar Hij zichtbaar bij hen was. (Dan. 3: 25.)

Hoezeer woedde Herodes en al de machten der hel om de Christus en in Hem Zijn kerk uit te roeien! „Laat ons de boom met zijn vrucht verderven”. De HEERE had een veilige beschutting voor Zijn heilig Kind Jezus gereed. Men meende Hem uit het lande uit te roeien, nochtans konden Pilatus en Herodes niet anders doen, dan de eeuwigen raad van JEHOVAH volvoeren.

Welk een beschutting was er rond de apostelen en rond de martelaren! Juichend en zingend gingen zij vol geloofsroem en geloofskracht naar de brandstapel. Hoe zichtbaar beschutte en ondersteunde de HEERE hen! Hun bloed was het zaad der kerk. In de hitte der vervolging was JEHOVAH een veilige beschutting over al het heerlijke, zodat de vijand er niet aan vermocht te komen. JEHOVAH is ten allen tijde een beschutting over het heerlijke geweest en Hij zal, dat blijven tot de einde. Hij bewaart zijn eigen werk. Hij snijdt niet af, wat Zijn gezegen handen geplant hebben. Het moge van onze zijde zeer duister zijn, dat onze hoop schijnt afgesneden, en onze verwachting vergaan, dat het ons toeschijnt vanwege de vleselijkheid en begeerlijkheid onzer harten, dat wij ons bedrogen hadden, dat wij ons een huis van spinnenkoppen bouwden, zo is het niet aan Gods zijde. Zijn roeping en verkiezing zijn onberouwelijk. Waar Hij het heerlijke gezaaid heeft, daar besproeid en kweekt Hij het aan, al bemerken wij er niets van. Hij heeft er een omtuining; een stevige beschutting omgezet. En geen vijand kan die omtuining doordringen, noch omver rukken. De rovers kunnen het heerlijke zaad niet uit het hart uitroeien. Het ligt daar veilig voor het roofziek gedierte, veilig onder de zorg en hoede van de trouwe Wachter Israëls, die nimmer slumert, noch slaapt. Wiens oog dag en nacht over Zijn wijngaard geopend is en zorg draagt, dat er niet een vrucht door een rokeloze hand zal afgerukt worden. Hoe de storm van het ongeloof ook opsteekt, er zal geen leven vrucht afvallen. Welke bange, listige, benauwde verzoeken, beproevingen en verdrukkingen ook op de arme ziel aanstormen, - zodat zij ieder ogenblik in gevaar verkeert van uit haar vast standpunt gerukt en her- en derwaarts geslingerd te worden - - welke ontzettende, Godonterende zonden, het werk Gods zal ongedeerd blijven in de hete oven der verdrukking. In de beproeving zal het gelouterd, gezuiverd van de schadelijke bestanddelen, van al het kaf ontdaan, des te heerlijker uitblinken. Hoe dieper het zinkt, zoveel

te heerlijker zal het boven komen.

„Over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen.” Jes. 33: 16. Geen vermenging van het vlees met het werk Gods; geen zonden kan het ontluisteren; want het heerlijke werk, het nieuw scheepsel kan niet zondigen. „Een iegelijk die uit God geboren is, die doet de zonden niet; want hij is uit God geboren” Joh. 3: 9. Het heerlijke nieuw leven door JEHOVAH in het hart geplant, is heilig, onbevlekt. Het is geen gebrekkelijk, wanstaltig scheepsel. Alle gebreken ontstaan door de zonde, alle wanstaltigheden hebben hun oorsprong uit onze val in Adam. Het nieuw scheepsel is zonder enig gebrek. „Zo velen dan als wij volmaakt zijn;” ziehier het nieuwe leven. „Opdat de mens Gods volmaakt zij.” “Opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus.” Toen Adam uit de hand van Zijn Schepper kwam, was hij zonder enig gebrek, in ware kennis, gerechtigheid en heiligheid, versierd met het Gods beeld. Door de tussenkommende oorzaak de zonde, viel hij uit zijn heerlijk standpunt, verloor het Godsbeeld, en werd aardse, natuurlijk, duivels.

Het nieuw scheepsel in het eeuwig Levensboek opgeschreven, uit de tweede Adam gebouwd, kon deszelfs hoge oorsprong uit kracht der eeuwige verkiezing en der vrijkoping uit de macht des satans door Goddelijk offerbloed niet verliezen. Eeuwige, eeuwige liefde heeft er een beschutting omgezet. Het heerlijke, heilige zaad lag van eeuwigheid in het liefdehart des eeuwigen Zoons. „Ik heb U eeuwig liefgehad met een eeuwige liefde.” Zou Hij voor Zijn eigen Naam Zijn eigen werk geen zorg dragen? De veiligheid van Gods volk is gegrond op Gods onveranderlijkheid; „Want Ik de HEERE en wordt niet veranderd, daarom zijt gij kinderen Jacobs niet verteerd.” Mal. 3. Dien Hij lief heeft, heeft Hij lief tot het einde toe. Hij zwijgt of rust in Zijn liefde.

„Over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen.” Toen de vier Engelen gereed stonden, de fiolen van Gods gramschap over de goddeloze wereld uit te storten, was er een beschutting over het heerlijke. Johannes zag een andere Engel opkomen van de opgang der zon, en hij riep met een grote stem tot de Engelen, welke macht gegeven was, de aarde en de zee te beschadigen, zeggende: „En beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden” Openb. 7. Als 's HEEREN oordelen over een land komen dan is er een beschutting over het heerlijke. Gods volk moge er in delen, van goed en bloed beroofd worden, - over het heerlijke in het hart geplant is een beschutting. Hoe erg en benauwend de uitwendige verdrukkingen en berovingen zich voordoen, JEHOVAH is de Steun en Trooster van Zijn volk. Zijn Sion ligt Hem na aan het hart en Hij bewaart haar. „Maar de Heere zal de toevlucht Zijns volks en de Sterkte der kinderen Israëls zijn. (Joël 3: 16.) Hij is haar beschutting. Door Zijn voorzienigheid en door Zijn genade, vrijmachtige genade omtuint Hij haar. Wat zou er worden van 's HEEREN kinderen onder de aanvallen van hun arglistig hart en de strikken, die hen van alle kanten gespannen worden, indien zij zichzelf moesten bewaren? Hoe machteloos zijn zij in zichzelf! Maar gelijk weleer de Profeet Elisa op de berg door vurige wagens en paarden omringd was, zo heeft de HEERE een onoverwinnelijke en sterke lijfwacht tot beschutting rond Zijn volk gezet! 2 Kon. 6: 15-17.)

Zie hier tevens een bemoediging in deze zo duistere, bange en zorgwekkende dagen, daar de satan zijn pijlen op de grondzuilen der kerk schiet, het ongelooft alle geschiedkundige waarheden aanrandt, en alle pilaren en vastigheden omver tracht te stoten. Geen nood, de HEERE, de Almachtige JEHOVAH is de beschutting over al het heerlijke. Er is een ondoordringbare omheining, een stevig bolwerk rond de eeuwige, onveranderlijke waarheid. De satan tracht door middel van zijn helse ketterijen de kerk te schudden en te schokken en

haar geloof te doen wankelen en bezwijken, maar juist wordt zij integendeel te vaster op de eeuwige waarheid gebouwd. Alle dingen, ook zijn vergiftige pijlen, werken haar ten goede mee.

De geschiedenis van vroegere eeuwen leert ons, dat de dwaalleringen in de almachtige Hand des HEEREN slechts daartoe strekten, om de heerlijkheid en kracht der eeuwige, onveranderlijke, onomstootbare waarheid te luisterrijker en helderder te doen uitblinken en te bevestigen. Getuigen zoveel krachtige en uitmunten geschriften die in vroegere eeuwen door JEHOVAHS, profeten onder de leiding van God de HEILIGE GEEST tot handhaving, verdediging en bevestiging van de heilige Waarheid tegen velerlei dwalingen en helse ketterijen, in het licht kwamen. Het is des HEEREN wijze bestelling, uit het kwade het goede tevoorschijn te brengen, en de satan werkt altijd tegen zijn bedoeling, aan de uitbreiding van Gods koninkrijk mee.

Laat het ongeloof zeggen: *Christus is geen God*, zulks kan Hem Zijn eeuwige Godheid niet ontmenen, het vermindert de luister Zijner eeuwige heerlijkheid niet in het minste. Laat de vijand razen: Christus was niet dood, maar schijndood; of Zijn lijden was slechts het lijden van een martelaar, geen voldoen aan JEHOVAHS eeuwige gerechtigheid. Dat neemt de kracht en volle waardij van Christus voldoende lijden en sterven voor Zijn kerk volstrekt niet weg. Of, zij al zeggen, *Christus is niet opgestaan*, Zijn kerk verlustigt en verheugt zich in Hem de HEERE haar gerechtigheid. Die, na voor haar de bloedige strijd gestreden, de volle losprijs opgebracht te hebben, ten derden dage als Overwinnaar over de dood en hel, de kluisters des doods verbrak; en zegevierend uit de grafspelonk opstond. De kerk leunt en steunt op Zijn opstanding. Zijn opstanding is haar leven, want in en met Hem is zij opgestaan uit de dood der zonde en misdaden. (Rom. 4: 25.) De bestrijders van de opstanding van Christus komen niet met nieuwe dwalingen aan, want in de tijd van de Apostelen zien wij, dat er reeds zulke ketteren gevonden worden. "En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden." (1 Cor. 15: 17)

Over het heerlijk, volbrachte werk van Christus is een vaste beschutting. De satan vermag met alle zijn helse pogingen haar niet doorbreken. Geen moderne theologie, al zoekt ze ook al de wonderen weg te redeneren, kan er enige schade aan toebrengen. Al verenigden zich al de machten uit de hel, en alle koningen en machtigen van de aardbodem, alle schepselen om Gods heilige en eeuwige waarheid aan te vallen, - die waarheid blijft onveranderlijk dezelfde; staat pal en onwrikbaar, vaster dan de hemelen. Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar JEHOVAHS waarheid niet. De HEERE belacht en bespot het gewoel en uitzinnig geraas van al die nietige, ijdele en broze schepselen, wier adem in hun neusgaten is. (Ps. 2: 2-5). Hun woeden tegen de almachtige JEHOVAH, de HEERE God der Heirscharen, zal op hun eigen hoofd neerkomen; al het onkruid, het kaf zal verzinken en vergaan. "Wien hebt gij gehoond en gelasterd? En tegen wien hebt gij de stem verheven? En uw ogen omhoog opgeheven? Tegen de Heiligen Israëls." (Jes. 37: 23) Christus, de gezalfde Gods, de eeuwige Koning regeert. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. Hij zal over alle vijanden van Zijn rijk zegeprelen, Zijn gemeente bouwen, beschermen en bewaren tot in eeuwigheid. Eenmaal zal alle tong (hetzij tot zaligheid of tot verdoemenis) belijden: *Hij is de Christus*; tot heerlijkheid van God de Vader. (Filip. 2)

De HEERE heeft Zijn wan in Zijn hand, om Zijn dorsvloer te doorzuiveren en Zijn tarwe in Zijn schuur samen te brengen en het kaf met onuitblusselijk vuur te verbranden, (Matth. 3: 12.) Hij is bezig om Zijn rijpe garven door de oordelen in te zamelen, een teken dat er een geduchte tijd ophanden is. De rechtvaardige wordt weggeraapt voor het kwaad. Zware

onweersbuien pakken zich samen aan de gezichtseinder; een ontzettende tijd van beroering staat er te komen. “Er is een ruisende stem op de bergen, gelijk van een groot volk. Een stem van geruis der koninkrijken, der verzamelde heidenen; de Heere der Heirscharen monstert het krijgsheir.” (Jes. 13: 4) Gods toorn is ontstoken over Nederland; Zijn oordelen zullen vreselijk zijn, daar vorst en volk het tegen JEHOVAH verzondigd hebben, Zijn verbond verbroken en aan al Gods vijanden de hand gereikt te hebben.

JEHOVAHS hand had heil beschikt, ons van verlost de dwingelandij des geweldhebbers. In vroegere tijd het drukkend Spaanse, in latere tijd het zware en vernederend Franse juk van onze hals afgenomen. Ons, die door Frankrijk overheerd, uit de rol der volken geschrapt waren, tot een zelfstandig koninkrijk verheven, een vorst uit het aloude Oranjehuis geschonken. Hij verloste ons de hand des haters en Hij bevrijdde ons van de hand der vijanden. (Ps. 106: 10.) Uit de hand van de dwingeland en onderdrukker Bonaparte, die Nederlands eer en roem in het slijk vertrapte, de Nederlanders tot slaven maakte, Nederlands jongelingschap naar de slachtbank voerde om zijn eigen eer en roem uit te breiden en te handhaven.

O wee! Welk oordeel kan groter zijn dan dit: dat en koning en Nederland een Frans overheerser huldigen, wiens listige en heerszuchtige oogmerken niet te berekenen zijn? Een afstammeling uit hetzelfde geslacht, dat vroeger Oranje en Nederlands vlag zozeer verguisde, die niet Nederlands welvaren, maar deszelfs verderf bedoelt; dat men zich verbindt aan Frankrijk, er zijn eer in stelt, Frankrijks zeden, gewoonten en kleding over te nemen, Frankrijks taal te spreken, met minachting van zijn eigene taal. Nederland heeft zijn nationaliteit verloren! Als God de ondergang van een land besloten heeft, dan worden de hoofden en machten met blindheid en dwaasheid geslagen. Dat zien wij in de tegenwoordige tijd.

O Nederland, waar is uw vroegere roem en grootheid gebleven? Weleer toen Godsvrucht en waarheid in u bloeiden, hadt gij een aanzienlijke plaats onder de volkeren, er ging een naam van u uit vanwege de schoonheid, die de HEERE op u gelegd had. Nu is de kroon van uw hoofd gevallen; door de tuchtroede niet geleerd, hebt gij de God der vaderen snood verlaten, de innige Godsvrucht, eenvoudigheid, huiselijkheid en zuinigheid van de voorvaderen hebben laats gemaakt voor, tomeloze lichtzinnigheid, zedeloosheid, bandeloosheid, godtergende weelde, verspilling en overdaad. “Het recht is achterwaarts geweken, en de gerechtigheid staat van verre, want de waarheid struikelt op de straten, en dat recht is kan er niet in gaan. Ja, de waarheid ontbreekt er, en wie van het boze wijkt, stelt zich tot een roof. En de HEERE zag het, en het was kwaad in Zijn ogen, dat er geen recht en was; want onze overtredingen zijn vele voor U, en onze zonden getuigen tegen ons.” (Jes. 59: 14, 15, 22.) “Alzo zegt de HEERE: Ziet Ik wil aan u en Ik zal Mijn zwaard uit zijn schede trekken, en Ik zal van u uitroeien de rechtvaardigen en de godlozen. Het zwaard, het zwaard is gescherpt en ook geveegd. Het is gescherpt, opdat 't een slachting slachte; het is geveegd, opdat het een glinster hebbe, of wij dan zullen vrolijk zijn? Het is de roede Mijns Zoons, die alle hout versmaadt. En Hij heeft hetzelve te vegen gegeven, opdat men het met de hand handelen zou. Het zwaard is gescherpt, en het is geveegd om hetzelve in de hand des doodslagers te geven; alle harten zullen versmelten, en alle handen zullen verslappen, en alle geest zal inkrimpen, en alle knieën als water heenvlieten. Ziet, het komt, en het zal geschieden, spreekt de HEERE HEERE” (Ezech. 21.)

Maar over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen. JEHOVAH zal Zijn nooddruftige en ellendige gunstgenoten, die met zijn Zegel verzegeld en getekend op de voorhoofden, in afzondering gezeten zijn en zuchten over de gruwelen (Ezech. 9.) een schuilplaats, toevlucht

en verberging zijn. Al de volmaaktheden en eigenschappen Gods, Zijn almacht, onveranderlijkheid, alomtegenwoordigheid, getrouwheid, rechtvaardigheid, barmhartigheid en waarheid, al Zijn volheerlijke beloften, *die in Christus ja en amen zijn*, zijn hun heilige beschutting. “Wij hebben een sterke stad, God stelt heil tot muren en voorschansen. Jes. 26:1. Hij houdt hen, als een kostbare schat bij Hem verborgen. Onder Zijn liefdevolle vleugelen zijn zij veilig en door wonderen, door wonderen zal Hij hen uitredden, beschutten en beschermen. “Vreest niet, zegt Hij, Ik ben met u, Ik help ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid.” Jes. 41: 10

JEHOVAH is hun beschutting tot aan, tot in en over de dood. Als zij in het dal der schaduw des doods gaan dan is Hij aan hun rechterhand; Zijn stok en staf vertroosten hen. Eeuwig zal Hij bij hen wonen. In de grote dag, die aanstaande is, de ontzaggelijke oordeelsdag, zal Christus, de algenoegzame Borg Christus, hun beschutting wezen.

Vreesachtige, bekommerde, twijfelende ziel, welk een heerlijk en dierbaar woord: „*Over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen.*” Welk een overdierbare belofte voor u en voor alle kinderen Gods. Uw ziel is ingebonden in het bundelke der levenden bij de HEERE uw God. Kostelijk is in de ogen des HEEREN de dood Zijner gunstgenoten. (Ps. 116: 15.) “Gaat heen, Mijn volk gaat in uw binnenste kamers en sluit uw deuren na u toe, verbergt u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga. Want ziet, de HEERE zal uit Zijn plaats uitgaan, om de ongerechtigheid der inwoners der aarde over hen te bezoeken; en de aarde zal haar bloed ontdekken, en zal haar doodgeslagenen niet langer bedekt houden.” (Jes. 26: 20, 21; Jes. 13: 9-13.) “En de HEERE zal over alle woning van den berg Zion en over haar vergaderingen scheppen een wolk des daags en een rook en de glans eens vlammenenden vuurs des nachts. Want over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen. En daar zal een hut zijn tot de schaduw des daags tegen de hitte, en tot een toevlucht, en tot een verberging tegen de vloed en tegen de regen.” (Jes. 4)

*'t Rechtvaardig volk zult Gij belonen,
Terwijl Gij Heer' hen overdekt,
Hun tot een veilig Schild verstrekt.
Gij zult goedgunstig hen bekronen,
Ja, bij hen wonen.* Psalm 5:12

Geachte lezer(es).

Het is nu het 2e tweeduizendtal van dit werkje, dat de heer L. H. Wentzel voor zijn rekening laat drukken en gratis verspreiden, tot opbouw van 's Heeren volk.

Ondergetekende is overtuigd, dat diegene, welke deze boekjes ontvangen, de heer W. een groot genoegen zullen doen, iets te willen offeren voor de uitbreiding van Gods Koninkrijk onder *het Oude Bondsvolk Israël*. Rom. 11: 30, 31.

J. ZALMAN,
Tulpstraat 18, Rotterdam.
Zending onder Israël.

Eventuele gaven gelieve U te zenden aan de heer L. H. Wentzel, Boezemsingel 15a; of aan de heer J. Zalman.